

כניסת השבת – 18.35
יציאת השבת – 19.21
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.21
(אופק חדרה)

נא לא לציין הצייון בעצת התספחה!!!

מתוק מדבש

שנה תשיעית - גיליון 364
פרשת כי תבא תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

מסגרת הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולפנה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

יום שישי בשעה 17.35 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
חדש - יצורנו חי מצטיינת בקול הצייון!
ביום שבת קודש 16.30 דרשה ושיעור
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

אולפנת מסכת 'סוכה'
מתחילת כל יום בשעה 17.55

תכנית בית הכנסת 'אהבת אחים' רח'
החלוק גבעת אולגה (ליד תבליני תם)

בזוהר הקדוש (חלק ג, קכו) 'בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב (ואומרת) שובו בנים שובבים' ובאמת כל איש ישראל זוכה לפי מדריגתו לשמוע זה הקול, וכמאמר רבותינו ז"ל (מגילה ג) 'אף על גב דאיהו לא חזי מזליהו חזי' ומזה הקול בא התעוררות תשובה לכל איש ישראל בכל יום. כמו כן ידוע כי 'והיה' זה לשון שמחה. וזה שאומר הפסוק 'והיה' דהיינו שתהיה שמחה לקב"ה 'אם שמוע תשמע לקול ד' אלקיך' דהיינו את אותה בת קול מלמעלה המשמיע בכל יום לשוב בתשובה. מתוק מדבש!

שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמורך גזול מלפניך ולא ישוב לך (כה, לא)

בעל 'ערוגת הבושם' זיע"א הסביר את הפסוק כברכה, בהקדים דברי הראב"ד, שכדאי לאדם במקום לסגף עצמו בתענית, להכניע את יצרו באופן שכאשר יושב לאכול, ימשוך ידו וישייר מעט מהאוכל... וזה יותר מסוגל מכמה וכמה תעניות. וכך הוא מכניע את יצרו וזהו שנקרא 'תענית הראב"ד'.

וזה שאומר הפסוק: 'שורך טבוח לעיניך' - הבשר שנותר בצלחת 'ולא תאכל ממנו' - תמשוך ירך ממנו, אז תהיה בטוח כי 'חמורך (היצר הרע - החומריות) גזול מלפניך ולא ישוב לך'. מתוק מדבש!

ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את ה' א-לוקיך (מח, נח)

מדוע נאמר התוספת 'את השם הנכבד והנורא הזה' הרי יכולה התורה לומר 'ליראה את ה' א-לוקיך' וראיתי הסבר נפלא ע"פ מעשה שהיה (להבדיל) בשני חיילי הצאר הרוסי שהבחינו בשעת לילה מאוחרת בשני שיכורים שהיו מתנדנדים והולכים ברחוב, הם פקדו עליהם לעצור בשם החוק אך השיכורים לא התייחסו וכך שלוש פעמים, כשראו החיילים כי הם לא עוצרים הם צעקו לעברם 'בשם הצאר ניקולאי (שר"י) אנו פוקדים עליכם לעצור', השיכורים לא נענו ולבסוף החיילים ירו לעברם ופצעו אותם והם נלקחו למעצר והובא למשפט. במשפט טענו השניים (שבינתיים התאושו משיכרונם) 'מה יכולנו לעשות? הרי היינו שיכורים?' כששמע זאת השופט הוא קם מכיסאו ובחמת זעם צעק לעברם 'טיפשים! כאשר מזכירים את שמו של הצאר ניקולאי גם שיכור צריך להתעורר משכרותו'.

ולהבדיל אומרת התורה עליך לירא רק מעצם הזכרת שמו של הקב"ה שהשם הזה יהיה נכבד ונורא בעיניך. והאמת היא שאנו עוד זוכרים כיצד בבית אבא זקני הדור הקודם כאשר היה הרב מזכיר בדרשה את הקב"ה (וכך גם בהזכרת שמות צדיקים) מיד היו מנשקים את ידם כאות ליראת ה' הטהורה שלהם.

וצייון אולפנה: אתי יצורנו מציינו אפסת אבותינו!

ולקחת מראשית כל פרי האדמה.. ושמת בטנא (כו, ב')
כיצד מכונה אדם שאין לו הכרת הטוב? 'כפוי טובה' מדוע? התשובה: כי הוא כביכול כופה כלי על הטוב שהוא קיבל וכאילו מסתיר אותה ואומר 'מה בכלל עשית בשבילי?' ולכן בהבאת הביכורים נאמר קודם כל 'ולקחת מראשית כל פרי האדמה ושמת בטנא' שהיא קערה לא הפוכה ובה רואים היטב את כל השפע שהאדם קיבל מה'. מתוק מדבש!

ובאת אל הכהן... ואמרת אליו... (כו, ג')

רש"י: ואמרת אליו- שאינך כפוי טובה...

מהו יסוד היהדות בשתי מילים? התשובה: 'הכרת הטוב' בספר 'קב הישר' הובא בשם ספר חרדים: 'ומי אשר האיר עליו הקב"ה חוט של חסד והצילו מן הפגעים רח"ל... וזכה לישוב בביתו בהשקט ופרנסתו סדורה לו, שצריך ליתן שבח והודיה למקום על זאת...'

מסופר על יהודי שניצל מתאונת דרכים קשה ויצא בנס ללא פגע, שהגיע לאדמ"ר מסלונים בעל ה'נתיבות שלום' וביקש מהרב שינחה אותו כיצד לקיים סעודת הודיה לה' בהידור.

אמר לו הרבי: 'אם אתה שואל אותי, אל תעשה שום סעודה' 'למה?' שאל היהודי, ענה לו הרב 'למה אתה רוצה לערוך סעודה? כי אתה מרגיש חובה להכיר תודה לקב"ה! ובכן יקירי, אל תעשה סעודה ותישאר עם תחושת המחויבות הזו לבורא כל ימי חיך...'. מתוק מדבש!

ובצייון כפיות טובה' מילתא דבדיחותא

איז צסקיט קיפא הודעה שאיני נפטר, הוא נ'על ארבי ואמר: 'כבוד הרב, אבא של אי ידע אתי אמות?
בדיוק היום י' אי טיסת צסקיט לארצות הברית לצסקה חפנה. ולכן אני שכרתי אברק שיניך קדיש על אבא של אי יעל צליו בעצה, יצעה קריצה במקומי, ואני כ'הנה ויצרוק לו אלכרות וכ' מה צצריק...'
'ומהי אפלת ממוני?' אבא הרב והאי אמר:
'רציתי אפלת, האם אני חייב ללכת לחת אמות?'

ארמי אובד אבי וירד מצרימה (כו, ה')

יש לשאול: מדוע קושרים את לבן הארמי לעניין ירידת בני ישראל למצרים?

מתרץ האלשיך הקדוש זיע"א: לולא רמאותו של לבן היה יעקב אבינו נושא תחילה את רחל וממילא יוסף היה הבכור ליעקב. ואם כן האחים לא היו מקנאים בו ולא היה נסבב כל עניין מכירתו של יוסף. לכן לבן הוא האשם בכך שיוסף ירד למצרים!!! מתוק מדבש!

והיה אם שמוע תשמע בקול ה' א-לוקיך (כח, א')

בעל ה'קדושת לוי' זיע"א הסביר את הפסוק ע"פ המובא

גם כל חולי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה... (כח, טא)

בעל 'הרוקח' זיע"א מביא כמה ראיות שמאה ברכות מצילות מן המאה קללות:

א. הפסוק אומר (תהילים קכ"ח, ד): 'הִנֵּה כִּי בְּיַדְךָ גִּבּוֹר יְיָ אֱלֹהֵינוּ' - 'כִּי כֵּן גִּימטרייה 100. כלומר אדם שמברך מניין 'כי כן' ברכות יבורך וינצל מ'כי כן' קללות.

ב. אנחנו אומרים בשיר השירים (ה', ט): 'מֶה דוֹדְךָ מְדוּד הַיָּפֶה בְּנָשִׁים...' כולם שואלים אותנו 'מה דודך מדוד?' מדוע הא-לוקים מחבב אתכם מכל האומות? והתשובה היא בזכות שאנו 'היפה בנשים' היפה = 100, בזכות שאנו מברכים מאה ברכות בכל יום אנו חביבים על ה' יתברך.

ג. 'דוֹדֵי יִצְחָק נְאֻדוֹם' ראשי תיבות דצ"ו = מאה. שבזכות מאה ברכות אנו ניצולים מן המאה קללות. מתוך תשובה!

רציון וסיפור - התשובה מחקה את המצופה...

אלול - תשרי:

שמתם לב לכך ש'תשרי' שהוא החודש הראשון לשנה מתחיל באות ת' - האחרונה באותיות. ואילו 'אלול' שהוא החודש האחרון בשנה מתחיל באות א' - הראשונה באותיות. מדוע?

הסביר נפלא הרב שניאור אשכנזי שליט"א: 'תשרי' מתחיל בת' ללמדנו שבחודש הזה נקבעת כל השנה עד סופה וכמו שאומר הפסוק 'טוב אחרית דבר מראשיתו' כדי שתהיה אחרית טובה צריכים להשקיע בראשית השנה.

ואילו 'אלול' מתחיל בא' ללמדנו שאע"פ שהוא החודש האחרון הוא למעשה פותח את השנה הבאה. ובהכנה נכונה באלול מושפעת כל השנה הבאה. מתוך תשובה!

וכתב רבנו הרמב"ם (הלכות תשובה ז', ד): 'אל ידמה אדם בעל תשובה, שהוא מרוחק ממעלת הצדיקים מפני העונות והחטאות שעשה אין הדבר כן, אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא כאילו לא חטא מעולם, ולא עוד אלא ששכרו הרבה שהרי טעם את טעם החטא ופירש ממנו וכבש יצרו'

ובענין כוח התשובה להלן סיפור מדהים (הרב פנחס זרביב הובא ב'דרשו'): מהספר 'גדולת מרדכי' על הגאון הצדיק ר' מרדכי גולדשטיין זצ"ל ראש ישיבת 'התפוצות':

בהר ציון שוכנים, כידוע, היכלות של קדושה - כשיבת התפוצות וקבר דוד המלך, לצד היכלות של טומאה - כמנזרים ובתי טומאה למיניהם - להבדיל אלפי הבדלות. מאבקי כוחות בין השניים הרי הם דברים שבכל יום.

כך, ביום מן הימים, הגתה הכנסייה היוונית השוכנת בסמיכות לשיבה, רעיון נועז למען הנחלת הטומאה בארץ הקודש והכנסת חולין, והציבה בפתחה פסל, שכל העוברים והשבים יטמאו את עיניהם וליבם במחזה שכזה. הדבר חרה לבחורי השיבה עד למאוד, ובין המסתופפים

בצל הישיבה קמו שני קנאים, ובקנאת השם שבקרבים עשו כמעשה אברהם אבינו ע"ה וניפצו באישון לילה את הפסל. בבוקר שלמחרת, קמו ראשי הכנסייה ולעיניהם שוד ושבר... הפסל מנופץ ומנותץ. הם לא היססו רבות ופנו למשטרה בהגשת תלונה על שבירת הפסל היקר, ואף הוסיפו שכפי המסתבר נראה, שהמזיקים משתייכים לישיבה הסמוכה.

בעקבות התלונה, פנתה המשטרה לישיבה וחקרה היכן שהו הבחורים באותו הלילה. בסופה של חקירה, עלתה בידם רשימה של שנים עשר בחורים שאפשרי שהם ביצעו את המעשה, אך לא היו הוכחות מרשיעות בוודאות על אותם הבחורים שעשו באמת את המעשה, לפיכך דרשה המשטרה שכל שנים עשר הבחורים יעברו בדיקה במכונת אמת - פוליגרף, לוודא מי אחראי למעשה.

שני הבחורים שנפצו את הפסל, לא ידעו את נפשם. הם הבינו שבבדיקה הם יתגלו ויאלצו לשלם על כך בחירותם... בצר להם הם פנו אל ראש הישיבה, סיפרו לו על המעשה שעשו ותינו בפניו את צערם ואת מבוכתם.

ראש הישיבה שמע את כל פרטי המעשה, התבונן בהם עמוקות בעיניים חודרות והחל לגעור בהם נמרצות שאסור לעשות מעשה כזה, כיון שיוצא מזה חילול השם גדול, וחילול השם, גם אם הוא נגרם ממחשבה טובה - לעוון יחשב. הבחורים שמעו את הדברים כהווייתם, ופרצו בבכי מר על העוון הגדול שגרמו במעשיהם.

או אז פנה אליהם ראש הישיבה ואמר להם: 'אשאיר אתכם בלילה הזה בחדרי, כאן תעשו תשובה גמורה על החטא שעברתם, ואם תעשו חרטה בלב שלם, כתוב בספר 'מסילת ישרים' (סוף פ"ד) שתשובה מלב נשבר עוקרת את החטא מעיקרו, ואם אכן תעשו כך, תוכלו לעבור במכונת האמת ולא תתפסו'

הבחורים, ששמעו לקול חכמים, שהו באותו החדר כל אותו הלילה ועשו תשובה גמורה. לילה שכולו תשובה עבר עליהם. 'ליל החרטות' שלא במהרה נמחק מזיכרונם.

הבוקר הפציע, שניהם יצאו מהחדר. משם פסעו והתייצבו יחד עם העשרה הנותרים בתחנת המשטרה הסמוכה, ה'קישלה', כדי לבצע את הבדיקה. מתחנת ה'קישלה' נלקחו החשודים לתל אביב, שם היה מכשיר הפוליגרף - 'מכונת אמת'. כשרעד קל חולף בגוום עברו אחד אחרי השני לבדיקת אמיתות דבריהם.

למרבה הפלא, כולם - כולל השניים שפשעו - יצאו זכאים ונקיים!!! אחר שעברו 'פוליגרף אלוקי' ונמצאו נקיים כלפי שמים, שום מכונת האמת לא גילתה כלל כי ידם הייתה במעל. כנראה שהעוון אכן נמחק, סר מן המציאות ונעקר כלא היה - פשוטו כמשמעו.

לימים, התבטא אחד מאותם שני בחורים, שמאז אותו מקרה הוא התחיל להבין מהי תשובה ומה עז כוחה לעקור את העוון משורשו ניקיון גמור.

ומובא בספר 'תוצאות חיים': 'אִכְאֵר קְאָדֵּס חַסְרָא מְאֻדָּה קְאֵרַי וְיִרְמֵת הַחֲטָא בְּפָנָי... וְאִכְאֵר לְבָרְנִי אִלְפִרְכָּה כִּי כְדִי לְהַצְמִיר הָרֹעַס זְרִיק. וְיִרְמֵת הַחֲטָא בְּפָנָי...'

שבת שלום ומבורך!

לע"פ: אבי מזורי ממוסד בן גזרה ז"ל ואמי מזורי גיטה בת מנטה ז"ל
מזורי חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוּל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מיימון ספירו בן מוּל טוב ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפוש
סוזן בת ימנה - רפוש / אהרון בן מסעודה - רפוש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה